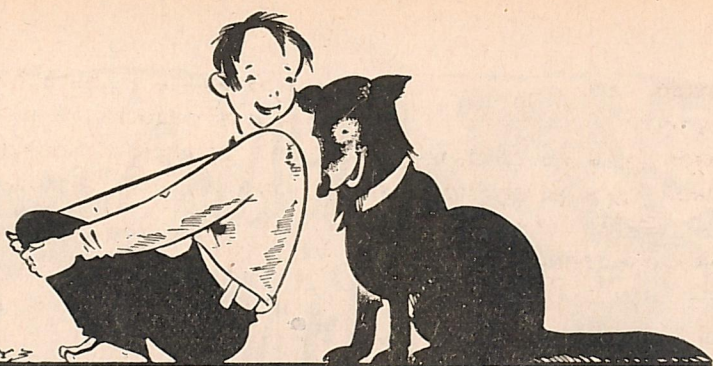

Лудоричиѣ на Чорлавия Крачуланѣ

VI.

Кметѣтъ влѣзе мълчаливъ,
начумеренѣ и сѣнливѣ
и на масата почука
и мустака си засука.

— Ти, момче, ми отговаряй,
що си правилѣ на пждаря
по лозята,
по нивята
и защо си самѣ въ гората?
Крачуланѣ бѣ пребледнѣлѣ
и едва не бѣ умрѣлѣ.
Караманѣ опашка шава
и предѣ кмета се прозява.
А разсърдениятъ кметѣ
викна два пжти по редѣ:

— Затворете го въ яхѣра,
въвъ яхѣра при катѣра,
и на селския мегданѣ
обесете Караманѣ!

А доде се разбере,
що бѣ казано отѣ кмета —
подѣ краката на мжжетѣ
Караманчо се проврѣ
и презѣ селскитѣ стобори
взе баиритѣ нагоре.

*

Вмѣсто въ топлитѣ страни,
ей го въ тѣмния яхѣрѣ,
дето лудиятъ катѣрѣ
риташе на вси страни.
Крачуланѣ отѣ страхѣ трепери
и не може да намѣри
сгоднo мѣсто да се пази,
че катѣрѣтъ ще го сгази.
Вечерѣ лѣгаше да спи,
но студа не се тѣрпи,
и въ сѣното пълно сѣ прахѣ,
той не дрѣмваше отѣ страхѣ,
че катѣрѣтъ тамѣ ядѣше,
хемѣ ядѣше, хемѣ прѣхѣше.
Сутринѣта идва пждаря
и вратичката отваря
и му слага у паница
само хлѣбецѣ и водица.